

Fremgangsmaade. Alene Sprogbrugen er lidt fremmedartet. Jeg har aldrig hørt Skatter betegnet som Driftsudgifter. Men det er altsaa det, der her sker; man indfører, om jeg saa maa sige, i Prisdaldets Tid et Skatteprivilegium for Husejerne.

Men det, der er Kærnen i Lovforslaget og det mest uheldige deri, det farligste af det hele, er, som det er fremhævet af Socialdemokratiets ærede Ordfører (Simonson), Opsigelsesretten. I Virkeligheden gengives ved dette Lovforslag Opsigelsesretten til Grundejerne over hele Linien; ved Opsigelsesretten i Forbindelse med de saakaldte frivillige Overenskomster gives der Ejerne Adgang til at fremtvinge ublu Lejeforhøjelser. Jeg vil i denne Forbindelse gerne betone — det burde i og for sig være en Selvfølge, men det er maaske alligevel rigtigt at gøre opmærksom derpaa —, at man har lige siden Valdemar Sejrs jydsk Lov været klar over, at Lovene gives ikke af Hensyn til de gode, men de gives af Hensyn til de Folk, som søger at skaffe sig ublu Fordele, eller som optræder paa en Maade, som Samfundet ikke kan være tjent med. Huslejelove gives ikke af Hensyn til de gode Grundejere — af dem ved jeg, der findes mange —, men af Hensyn til dem, som vil søge at bruge eller misbruge Situationen. Med den foreslaaede Tilføjelse til den gældende Lovs § 8 A., 3die Stykke, er, som jeg sagde før, Opsigelsesretten faktisk gengivet Ejerne over hele Linien, blot med den Indskrænkning, at der ikke for dem eller efterfølgende Ejere er forbundet økonomisk Vinding dermed — vel at mærke i de første to Aar efter Opsigelsen, længere strækker det sig ikke.

Der er jo to Former for Opsigelse: i det ene Tilfælde, efter Lovforslagets Punkt g., som indeholder en Klargøring og til Dels en Skærpelse af den nugældende Ordning, skal Ejeren anføre forskellige Motiver og oplyse, at disse Motiver til Opsigelsen foreligger; men naar Ejeren benytter den anden Bestemmelse, Bestemmelsen i Lovforslagets 1ste Stykke f., behøver han ikke at anføre noget som helst Motiv til Opsigelsen. Altsaa, hvis en Ejer ikke kan blive en misliebige Lejer kvit ved Hjælp af de nye Bestemmelser i Huslejelovens § 8 A., 6te Stykke, har han Tilføjelsen i Lovens § 8 A., 3die Stykke, at falde tilbage paa. Det er den farligste Bestemmelse i Lovforslaget, den gengiver, som jeg sagde før, i Virkeligheden Opsigelsesretten i fuldt Maal til den Ejer, som vil gøre Brug af den eller misbruge den.

Det har derfor Karakteren af — ja, hvad skal jeg sige, enten Ironi eller ufrivillig Komik, naar man alligevel har bibeholdt det hidtidige 3die Stykke i § 8 A., der lyder saaledes: „Ved Afgørelsen af, om Opsigelsen skal tillades, skal Nævnet tage særligt Hensyn til, om der foreligger saadan Grund til Opsigelse, at denne maa siges at stemme med Billighed.“ Det er ganske ejendommeligt: det indleder man Stykket med, og umiddelbart derefter følger den Bestemmelse, at Huslejenævnet ikke kan modsætte sig en Opsigelse, naar den blot ikke tilsigter nogen økonomisk Vinding for Ejeren i de første to Aar. Intet som helst Motiv behøver Ejeren at anføre, han behøver ikke at nævne, at han synes, at Lejeren har set uvenlig ud eller lignende, han kan simpelt hen sige: Nu opsiges jeg, og der er ikke forbundet nogen økonomisk Vinding dermed. At dette følger lige efter Bestemmelsen om, at Nævnet særlig skal se paa, om en Opsigelse kan stemme med Billighed, ser unægtelig højst besynderligt ud, ogsaa rent sproglig set.

Ejers Ret til Opsigelse med en hvilken som helst Motivering eller uden, nogen som helst Motivering aabner i øvrigt det videste Spillerum for tvungne frivillige Overenskomster. Jeg har under tidligere Forhandlinger i dette Ting gjort opmærksom paa, at allerede efter den nugældende Lovgivning har de fleste af saakaldte frivillige Overenskomster sikkert ikke haft andet end Navnet til fælles med Frivillighed; men saaledes som det bliver for Fremtiden, synes jeg i alt Fald, det er en fuldstændig Misbrug af det danske Sprog: at benytte Ordet Frivillighed i denne Forbindelse, hvor der i Virkeligheden er Tale om et Tvangsforhold. Thi det vil for at bruge et mildt Udtryk blive saa sin Sag for Lejerne at vægre sig ved at gaa frivillig med til en Lejeforhøjelse, naar det betydes dem, at en Opsigelse ellers vil være under Opsejling. Der er intet som helst i Huslejeloven, saaledes som den vil foreligge, naar det foreliggende Lovforslag vedtages, der vil hindre en Grundejer i at gaa til Lejeren og sige: Det vil efter min Opfattelse være passende, at De betaler nogle Hundrede Kroner til, men hvis De skulde være af en anden Mening, følger der en Opsigelse. Jeg gad nok set, hvor mange Lejere der er, som under de Omstændigheder ikke vil erklære, at de er overordentlig stemt for en frivillig Overenskomst; men at betegne Overenskomster af den Art som frivillige synes jeg, man i intet som helst Tilfælde burde indlade sig paa, og allermindst skulde man gøre det i Lovsproget. Jeg har